

ژورنال

شماره ۱۷۸

سرمدیر این شماره: سوسن صابری

۱ اوت ۲۰۲۲ - ۱۰ مرداد ۱۴۰۱

در این شماره ژورنال

سپیده رشنو، آیا صدا را می شنوید؟

نوشته مصطفی صابر

خودسوزی کارگر، بیان درد یا پیدا کردن راه حل

نوشته کیوان جاوید

قتل ناموسی به پشتوانه جمهوری اسلامی

نوشته یاشار سهندی

ارزش کارگر در بازار مسکن اسلامی!

نوشته سوسن صابری

سپیده رشنو، آیا صدا را می شنوید؟

مصطفی صابر

سپیده رشنو زن شجاعی است که در اعتراض به حجاب اجباری، مامور نهی از منکر جمهوری اسلامی را از اتوبوس بیرون انداخت. ویدئوی اعتراضی او بلافاصله در مدیای اجتماعی دست به دست و از تلویزیون های مختلف پخش شد. سپیده حرف دل مردم را زد و در فاصله کوتاهی قهرمان شد.

جمهوری اسلامی سپس او را دزدید. اما فوراً مدیای اجتماعی پر شد از سؤال: ”سپیده رشنو کجاست؟“. مردم قهرمانشان را تنها نگذاشتند. سپیده و سرنوشت او همچنان در صدر اخبار باقی

ماند.

سرانجام دیروز یکشنبه ۹ مرداد بعد از تقریباً دو هفته، سپیده با صورت تکیده که نشانه هایی از شکنجه و ساعتها بازجویی و سلول انفرادی داشت و با نگاهی مغموم که تمرکز خاصی در آن نبود، در تلویزیون جمهوری اسلامی ظاهر شد و متن های کذایی و از پیش نوشته ای که مجبور شده بود از بر کند را خواند.

در ایران همه داستان نخ نمای اعترافات اجباری جمهوری اسلامی را میدانند و از آن متنفرند. کسی یک کلمه این اعترافات را باور ندارد. اما اینبار یک فاکتور دیگر برجسته تر بود. خشم، خشم و بازهم

خشم! خشم از حکومتی ضد بشر، عقب مانده و
ضد زن که هیچ چیز ندارد جز قلدری و جنایت
و وحشی گری اسلامی.

سپیده رشنو قهرمان مردم باقی ماند و قهرمان تر
شد. به همت او و حمایت مردم حجاب اجباری،
اعتراف اجباری و کل رژیم بی آبروتر از همیشه
شد.

آیا صدای خرد شدن استخوانهای جمهوری اسلامی
را نمی شنوید؟

دوشنبه ۱۰ مرداد ۱۴۰۱

۱ اوت ۲۰۲۲

خودسوزی کارگر، بیان درد یا پیدا کردن راه حل کیوان جاوید

یک کارگر قراردادی شرکت آب و فاضلاب استان گیلان خودسوزی کرد. این کارگر که تا این لحظه نامش نیز علنی نشده است، دو ماه پس از اخراج به جهت اعتراض به تعلیق از کار وارد اداره شرکت آبفای لاهیجان شده و با ریختن بنزین به روی خود اقدام به خودسوزی کرد.

دور از ذهن نیست تا بدانیم در این دو ماه

چه بر این کارگر و خانواده اش گذشته است. کارگری که نه شغلی دارد، نه از جایی، مرکزی یا نهادی از نظر اقتصادی تامین مالی می شود، به کجا پناه ببرد، به چه امید داشته باشد، دلش به چه خوش باشد؟ عصیان فردی و از درون منفجر شدن واکنشی است که این کارگر و صدها کارگر دیگر و هزاران نفر دیگر در برابر این درد اجتماعی از خود بروز میدهند.

تغییر این وضعیت دهشتناک راه دارد. متحد شدن و براه انداختن اعتراضات متشکل و درک این واقعیت که درد همگی ما یکی است و دشمن ما با تکیه بر نیروی سرکوب و تفرقه، این زندگی جهنمی را بر ما تحمیل کرده است. همدردان

و هم سرنوشتان باید بتوانند دست در دست هم بدهند، باید شکل مبارزاتی خود را ایجاد کنند و با دیگر معترضین اجتماعی، چه در محل زیست و چه در سطح سراسری، همراه شوند. در نهایت با واژگون کردن این سیستم سراپا ضد بشری است که می توان جامعه ای ساخت که رفاه، کرامت و زندگی انسانی هدف آن باشد. جامعه ای برای شاد زیستن نه خودکشی کردن.

دوشنبه ۱۰ مرداد ۱۴۰۱

۱ اوت ۲۰۲۲

قتل ناموسی به پشتوانه جمهوری اسلامی

یاشار سهندی

یازده ماه پس از قتل مبینا سوری ۱۶ ساله به دست شوهر طلبه اش در لرستان، قاتل او همچنان آزاد است، اما خبرنگاری که خبر این قتل را منتشر کرده قرار است راهی زندان شود.

دخترکی معصوم را به دست طلبه ای میدهند به عنوان همسر. همه چیز برای تجاوز مدام به روح و جسم یک کودک فراهم میشود. در بستر این خشونت دائمی، مرد به عنوان مالک جسم و روان این دختر، تحت عنوان ناموس، با همراهی خانواده

خود دست به قتل این کودک میزند.

خبرنگاری خبر را منتشر میکند. تحت فشار افکار عمومی مجبور به دستگیری قاتل میشوند که بعد از یازده روز با قرار وثیقه آزاد میشود. به گفته وکیل خانواده مقتول: ”پدر قاتل با سرِ افراشته در دادگاه حاضر می شود و بدون هیچ ابایی می گوید که پسرش رسم عشیره ای و عرف را اجرا کرده و هیچ خطایی مرتکب نشده است.“

زیر سایه سیاه و پراز نکبت و پلشتی جمهوری اسلامی هر خبری نشان از سیه روزی و تبهکاری دارد. با این وجود برخی خبرها هست که فکر میکنی نباید باشد، اما هست و پشت هر انسانی

را لرزانده و خشم انسان را بر می انگیزد. قاتل نه تنها به رسم ارتجاعی عشیره و نه تنها به همراهی خانواده خود، بلکه به پشتیبانی حکومت اسلامی دست به جنایت زده.

حکومت به این قاتل مجوز داده که در چشم همه نگاه کند و حریف بطلبد. قاتل اصلی جمهوری اسلامی است. این پرونده در واقع به ضخامت پرونده قطور جنایت جمهوری اسلامی افزوده است.

دوشنبه ۱۰ مرداد ۱۴۰۱

۱ اوت ۲۰۲۲

ارزش کارگر در بازار مسکن اسلامی!

سوسن صابری

طبق آخرین داده مرکز آمار ایران: "میانگین قیمت هر ۱ متر خانه در تهران ۷ برابر دستمزد یک ماه کارگر است."

بالا رفتن سرسام آور قیمت ها تنها شامل قیمت خرید خانه نمیشود، بلکه اجاره بها را هم دربرمیگیرد. بسیاری از اجاره نشینان در مناطق جنوب شهر تهران بدلیل بالا رفتن اجاره بها مجبور به نقل مکان به مناطق حاشیه ای شهر و نتیجتاً از همان تسهیلات شهری محدود جنوب شهر تهران

هم محروم شده اند. تفاوت غیرقابل تصور اجاره ها و امکانات رفاهی داخل خانه ها در جنوب و شمال شهر نیز خود نشانه افزایش شدید اختلاف طبقاتی در این کلان شهر است.

برخورداری از مسکن مناسب از حقوق ابتدایی انسانهاست که تحت حاکمیت جمهوری اسلامی برای اکثریت مردم به یک رویای دست نیافتنی تبدیل شده است. ساخت و تهیه مسکن مناسب با تسهیلات لازم وظیفه حکومت است. اما جمهوری اسلامی نه تنها به این وظیفه خود عمل نکرده بلکه ساختمان سازی و تهیه مسکن را به منبع سودآوری نجومی سرمایه داران تبدیل کرده است. مافیای اقتصادی حکومتی در این راه، از تخریب محیط

زیست و نابودی جنگلها و مراتع و حتی کوهها هم نگذشته و پایبند رعایت استانداردهای لازم ساخت هم نیست. فاجعه متروپل آخرین نمونه برتری سود بر جان انسانها در حکومت اسلامی سرمایه داران بود.

با اختصاص بودجه صدها میلیاردی خرج نیروهای سرکوب و سپاه و برنامه های هسته ای رژیم میتوان مشکل مسکن مردم را حل کرد. این تنها از حکومت شورایی مردم پس از سرنگونی رژیم بر می آید.

دوشنبه ۱۰ مرداد ۱۴۰۱

۱ اوت ۲۰۲۲

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر
به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران)
منتشر می شود.
ژورنال جمعه ها منتشر نمی گردد.

تماس با نشریه:

واتس آپ و تلگرام : ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

*سایت ژورنال را به دوستان و
آشنایان خود معرفی کنید. در انتشار
یادداشتهای ژورنال بکوشید

journalfarsi.com

ژورنال